

Niezbędną potrzebę bytową należy rozumieć jako potrzebę usprawiedliwioną ze względu na zachowanie życia, zdrowia, a także odgrywania ról społecznych, możliwości zarobkowania i pełnienia funkcji członka rodziny. Jest to potrzeba uzasadniona podstawowym katalogiem dóbr zasługujących na ochronę, z założenia konsumująca się jednorazowo, której zadość czyni zaspokojenie jej w minimalnym standardzie.

Jedną z form pomocy społecznej jest zasiłek celowy, który zgodnie z art. 39 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej jest przyznawany w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, opału, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także kosztów pogrzebu.

W rozpatrywanej sprawie bezspornym jest, że skarżąca spełnia kryteria dochodowe i osobiste, aby otrzymać zasiłek celowy, a tym samym istotą sporu pozostaje, czy w tym przypadku organ pierwszej instancji mógł przyznać zasiłek celowy w niższej niż dotychczas przyznawanej kwocie powołując się na brak środków z uwagi na ograniczone możliwości finansowe pomocy społecznej oraz brak aktywności samej strony w poprawę warunków materialnych swojej rodziny.

Wykładnia przepisów art. 39 ust. 1 i 2 ustawy, nie może w żadnym razie prowadzić do wniosku o dopuszczalności uczynienia z pomocy stałego źródła utrzymania mimo, iż niewątpliwie skarżąca jest osobą, która potrzebuje wsparcia odpowiednich instytucji, i pomoc taką regularnie otrzymuje. Przy czym, przez niezbędną potrzebę bytową należy rozumieć potrzebę usprawiedliwioną ze względu na zachowanie życia, zdrowia, a także odgrywania ról społecznych, możliwości zarobkowania i pełnienia funkcji członka rodziny. Jest to potrzeba uzasadniona podstawowym katalogiem dóbr zasługujących na ochronę, z założenia konsumująca się jednorazowo, której zadość czyni zaspokojenie jej w minimalnym standardzie.

W niniejszej sprawie okoliczność ta nie była kwestionowana przez organy, jednakże trzeba wyraźnie podkreślić, że sam fakt spełnienia kryteriów ustawowych nie skutkuje automatycznym przyznaniem osobie zainteresowanej tego świadczenia i w wysokości zgodnej z jej oczekiwaniami albowiem organy działają na zasadzie uznania administracyjnego. Organ rozpoznając wniosek o przyznanie zasiłku celowego musi bowiem mieć na względzie nie tylko interes osoby wnioskującej, lecz także interesy innych osób będących w trudnej sytuacji materialnej. Tak więc udzielając świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, organ kieruje się ogólną zasadą dostosowywania rodzaju, formy i rozmiaru świadczeń do okoliczności konkretnej sprawy, jak również uwzględnienia potrzeb osób korzystających z pomocy, jeżeli potrzeby te odpowiadają celom i możliwościom pomocy społecznej.

Nie można przy tym pominąć ważnej konstatacji, że uznanie administracyjne obejmuje również prawo organu do oceny hierarchii zgłaszanych potrzeb, które należy ustalać w kontekście ogólnej liczby osób ubiegających się o pomoc oraz zgłoszonych przez nich żądań, a także wysokości środków finansowych przeznaczonych na dany rodzaj świadczenia z zakresu pomocy społecznej.

W przedmiotowej sprawie jak wynika z danych podanych przez organ pierwszej instancji średnia wysokość zasiłków celowych wypłaconych we Wrocławiu wyniosła w lipcu 2022 r. kwotę 301,17 zł na osobę lub rodzinę. Wobec tak ograniczonych środków finansowych organ pierwszej instancji nie był w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb osób ubiegających się o pomoc w zgłaszanej przez nie wysokości, a zatem musiał przyjąć obiektywne kryteria, według których dokonuje rozdziału środków finansowych.

Zdaniem Sądu orzekającego zasadnie organ pierwszej instancji przyjął, że z uwagi na ograniczoną ilość środków finansowych, którymi dysponował na realizację wszystkich swoich ustawowych zadań,

Z wokandy. Niezbędna potrzeba życiowa a przyznanie zasiłku celowego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 05, maj 2023 12:46

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 646

konieczny był ich taki podział, aby zaspokoić najbardziej pilne i niezbędne potrzeby tylko osób i rodzin, które zostaną zakwalifikowane jako szczególnie uzasadnione przypadki. Ustalona w toku postępowania administracyjnego sytuacja osobista i majątkowa skarżącej nie została zakwalifikowana do kategorii szczególnie uzasadnionego przypadku, co uzasadniałoby ponadprzeciętnie zwiększoną konieczność świadczenia jej pomocy społecznej, tym bardziej, że nadal nie przedstawiła orzeczenia właściwego miejscowo Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności o zaliczeniu do stopnia niepełnosprawności uzasadniającego niemożność podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 kwietnia 2023 r., sygn. IV SA/Wr 40/23

Źródło: [CBOSA](#)